

[Indenrigsministeren.]

gået i store træk. De omfatter kravene om brandsikre etageadskillelser og indretning af sikringsrum i nybyggeri over en vis størrelse.

Endvidere skal jeg nævne, at forslaget kapitel 3 giver indenrigsministeren adgang til at kræve, at der i særlige tilfælde i nye bygninger — mod fuld erstatning — udføres særlige rum, beregnet til senere benyttelse som offentlige beskyttelsesrum, kommandocentraler o. lign.

Desuden skal indenrigsministeren kunne kræve, at der i nye bygninger, der opføres til brug for livsvigtige virksomheder — som f. eks. sygehuse, tekniske værker og telefoncentraler —, skal foretages særlige bygningsmæssige eller tekniske foranstaltninger.

Efter forslaget kapitel 4 kræves endelig murgennembrydninger i alle nye bygninger, hvori der skal indrettes sikringsrum, når bygningen sammenbygges med en eller flere bygninger. I den største del af den bestående, sammenhængende bebyggelse er der murgennembrydninger fra krigens tid; men hvis forholdene gør det påkrævet, må der i den øvrige bestående bebyggelse kunne kræves foretaget murgennembrydninger.

Med hensyn til forslagens økonomiske konsekvenser vil jeg gerne fremhæve, at således som forslaget er opbygget, skulle der ikke blive tale om at lægge byrder af nogen betydning på grundejerne, idet de merudgifter ved nybyggeriet, der foreslås båret af bygherren, efter luftværnsudvalgets beregninger bliver ganske små.

Med hensyn til forslagens enkelte dele ligger det således, at indførelse af brandsikre etageadskillelser og murgennembrydninger ikke vil medføre merudgifter af nogen betydning.

Udførelsen af brandsikre etageadskillelser er iøvrigt for det byggeris vedkommende, som der her er tale om, i det væsentlige i overensstemmelse med den i de senere år fulgte byggeskik.

Merudgiften ved indretning af sikringsrum vil i boligbebyggelse og blandet bebyggelse efter nogle af luftværnsudvalget udregnede eksempler kun andrage fra 0,2 til 0,9 pct. af håndværkerudgifterne eller fra 0,15 til 0,7 pct. af den samlede anskaffelsessum; disse udgifter vil altså ikke få nogen nævneværdig indflydelse på huslejeniveauet i nybyggeriet. For det større erhvervsbyggeri og navnlig for store forsamlingsbygninger, biografteatre o. lign. bliver merudgiften noget større.

Merforbruget af materialer som følge af

de foreslåede foranstaltninger bliver efter udvalgets undersøgelser ligeledes ganske ringe.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Første næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1808).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Lynnerup Nielsen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:*

Ny paragraf.

1) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

I § 9, stk. 3, 5.—6. linie, i lov nr. 28 af 18. januar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. § 1 i lov nr. 54 af 27. februar 1947, udgår ordene: „holdsvis indtil 40 pct. (for kommuner, hvor kildeartsbeskatning ikke anvendes, med indtil 50 pct.) og“.

Ny paragraf.

2) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Til § 39 i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende personlig skat til kommunen føjes som nyt sidste pkt.: „For arbejdsløse, der har mere end 30 dages ledighed, skal der under alle omstændigheder eftergives skat for den fulde ledighedsperiode.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Lynnerup Nielsen: Det første af de ændringsforslag, mit parti nu har stillet, går ud på, at der gives kommunen større frihed med hensyn til den progressive beskatning og større mulighed for nedsættelse, alt efter det mere lokale skøn. Vi foreslår